

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 289/2014
16.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.В., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Д.Л.В., поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 45К 3644/12 од 14.06.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 5658/13 од 14.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 16.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.В., адв. Д.Л.В., поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 45К 3644/12 од 14.06.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 5658/13 од 14.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 45К 3644/12 од 14.06.2013. године окривљени Д.В. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеци и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је на основу одредбе члана 193. и 196. став 1. ЗКП-а обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је на основу одредбе члана 86. КЗ према окривљеном изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од пет месеци рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 5658/13 од 14.11.2013. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.В. а пресуда Првог основног суда у Београду 45К 3644/12 од 14.06.2013. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Д.В., адв. Д.Л.В., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а) и то конкретно битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5. ЗКП-а, са образложењем да је главни претрес одржан у одсуству окривљеног иако је његово присуство на главном претресу обавезно, па је на тај начин повређено право окривљеног на одбрану, те повреде људских права и слобода окривљеног загарантованих Уставом Републике Србије или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода (члан 485. став 1. тачка 3. ЗКП-а), са предлогом да Врховни касациони суд из напред наведених разлога усвоји захтев за заштиту законитости и сагласно одредби члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП-а укине у целини пресуду и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП-а може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног Д.В. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде одредбе члана 438. став 1. тачка 5. ЗКП-а, која повреда, не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП-а дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, те је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног

одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП-а.

Надаље, према одредби члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП-а, захтев за заштиту законитости може се поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, а то је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права, у ком случају се сходно одредби члана 484. ЗКП-а уз захтев за заштиту законитости мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да су доношењем првостепене и другостепене пресуде повређена права на одбрану окривљеног зајемчена чланом 33. Устава Републике Србије, али уз захтев није доставио одлуку Уставног суда, па из тих разлога, по оцени Врховног касационог суда поднети захтев нема прописани садржај, због чега је и у том делу на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3. у вези члана 484. ЗКП-а, исти одбачен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП-а и члана 487. став 1. тачка 3. у вези члана 484. ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**